

Skrzynia-skarbiec

REGIONALNA
PRACOWNIA
DIGITALIZACJI

Wymiary: wys. 57 cm, szer. 132 cm, głęb. 48 cm Materiał: drewno, żelazo Skrzynia prostopadłościenna, przykryta łukowato wysklepionym wiekiem, pokryta gęstą kratownicą z ręcznie wykutych stalowych kęsów. Elementy korpusu łączone na kołki, okucia mocowane kutymi gwoździami i ćwiekami o dużych, okrągłych łebkach. Wieko zostało wyciosane z jednej kłody drewna, przymocowane do korpusu prostymi zawiasami pasowymi, a w nim wydłubany mały otwór wyłożony blachą. Na wieku wyryte prawdopodobnie znamię bartnicze: dwa krzyżujące się znaki w kształcie litery „S”. Taśmy i blachy na bokach wieka i narożnikach skrzyni dekorowane za pomocą punktaka. Skarbczyk był wielokrotnie naprawiany, o czym świadczą ślady na wieku. Pierwotnie kratownica pokrywała prawie całą powierzchnię skarbczyka. Podczas konserwacji w 1998 roku ustalono wiek drewna korpusu na XVII i XVIII wiek, co potwierdza daty naprawy i wymiany zniszczonych desek. Zapewne w tym czasie przerobiono skarbczyk na skarbonę kościelną i dokonano wewnętrznych podziałów skrzyni. W zbiorach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie znajduje się jeszcze jedna podobna skrzynia, z zachowanym zamkiem z żabkami, podobny obiekt posiada również Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Elblągu. Skrzynie tego typu przypisywane są warsztatowi elbląskiemu. Zakładając, że znak na wieku

należy do bartnika oraz opierając się na analogiach z terenów Puszczy Białej i Mazowsza można przypuszczać, że skrzynia powstała w południowej części Prus, np. w Pasymiu, który był najsilniejszym w tym okresie ośrodkiem rzemieślniczym na tym terenie. Prawa do wizerunku cyfrowego: CC BY 1.0

<https://creativecommons.org/licenses/by/1.0/deed.pl>